

[Einer-Jensen.]

deraf har Udvalget ved Kendelse afgjort de 200, i 20 Sager er der indgaaet Forlig, medens der ikke er opnaaet Enighed i 25 Sager, der altsaa er gaaet videre. Jeg beklager i og for sig, at det ikke har været muligt for Fællesudvalget at opnaa Enighed om endnu flere Sager, men alle Parter maa erkende, at Fællesudvalget ved sin Virksomhed i høj Grad har medvirket til at mindske Antallet af de Sager, Arbejds- og Forligsnævnet skulde beskæftige sig med. Selve Nævnet har faaet indbragt 64 Sager: Heraf er 20 Sager afgjort ved Nævnets Kendelse, 18 ved Kendelse af Formandskabet, 8 Sager er trukket tilbage, i 5 Sager er der indgaaet Forlig, og een er afvist paa Grund af for sen Indbringelse; 12 Sager stod uafgjort den 1. Oktober.

Man vil af disse Tal se, at det har været muligt i et meget stort Antal af Sager at naa til Enighed i de ifølge Loven nedsatte Udvalg. Det er ikke mange Sager, Formandskabet har haft til Afgørelse. Det har naturligvis ogsaa først og fremmest været de store Sager, Sager af væsentlig Betydning.

Selv om man ikke altid har været tilfreds med den Afgørelse, der er truffet, maa det naturligvis erkendes, at Loven under de foreliggende Forhold har opfyldt de Formaal, man sigtede efter, da man naaede til Enighed om Loven. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Krag: Der er ikke Anledning til i synderlig Grad at beskæftige sig med selve det foreliggende Lovforslag, der i alt væsentligt gaar ud paa en Forlængelse af den gældende Lov om Arbejdsforhold med de Tilføjelser, som Erfaringerne i Lovens Gyldighedstid har vist det ønskelige i at faa vedtaget.

Jeg har med Tilfredshed læst i Bemærkningerne Redegørelsen for Antallet af Sager, som har været behandlet i Henhold til Loven, og som er blevet afgjort ved de af Loven skabte Institutioner, Fællesudvalget og Arbejds- og Forligsnævnet, og jeg synes, man maa hilse med den største Tilfredshed, at Lovens Formaal har vist sig at være fuldt ud opnaaet, nemlig dette at skabe Ro paa Arbejdsmarkedet under de nuværende Forhold her i Landet, i hvert Fald med en enkelt Undtagelse saa vidt mig bekendt; og Betydningen heraf kan under de nuværende Forhold paa ingen Maade undervurderes. Men som den højtærede Minister sikkert vil erindre,

var der i mit Parti ikke ringe Betænkelighed ved Lovens § 2, 2det Stykke, som jo kunde føre Uoverensstemmelser om Arbejds- og Lønvilkaar i Forhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, hvoraf den ene eller begge Parter ikke tilhørte nogen Organisation, ind under de ved Loven skabte Institutioners Afgørelse. Det var Anledningen til den Modstand, som fra visse Sider inden for Venstre kom til Orde over for Lovforslaget, og det vilde derfor være af største Interesse at faa oplyst, hvor mange Sager af denne Art der har foreligget, og hvilket Resultat der er kommet ud af disse Sagers Behandling for Fællesudvalget eller for Nævnet.

Jeg ser nok i Bemærkningerne og i Redegørelsen for Antallet af behandlede Sager, at de 15 Sager, der der er nævnt som enten afvist, hævet eller taget tilbage, for Flertallets Vedkommende i det væsentlige, maa jeg antage, angaar netop saadanne Forhold, hvor uorganiserede Parter har været implicerede. De har ført, forstaar jeg, til Forlig eller er blevet hævet som Følge af, at Arbejdsgiveren har indmeldt sig i Arbejdsgiverforeningen og derigennem er blevet omfattet af et kollektivt Overenskomstforhold. Men jeg synes, det vilde være af Betydning at faa oplyst, i hvor mange Tilfælde og med hvilket Resultat de ved Loven skabte Institutioner, Fællesudvalget og Arbejds- og Forligsnævnet, har været stillet over for Strid mellem Parter, hvoraf den ene eller maaske begge ikke var organiseret eller tilknyttet nogen Organisation. Det vilde for Bedømmelsen af Lovens Indflydelse paa den Rest af mere frie Arbejdsforhold, der er tilbage her i Landet, være af Interesse. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, om saadanne Oplysninger muligvis kunde gives.

Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg ikke komme synderlig ind paa de foreslaaede Tilføjelser til den gældende Lov. Jeg finder, at det er rimeligt, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, at man tilføjer, hvorledes Løn- og Arbejdsvilkaar skal være i overenskomststomme Perioder, indtil Nævnet har fastsat de fremtidige Løn- og Arbejdsvilkaar ved Afgørelse af Strid om overenskomstmæssige Vilkaar, som er indanket for Nævnet, ligesom jeg ogsaa fuldt ud kan billige, at en tilsvarende Beføjelse ogsaa gives Fællesudvalget paa de Vilkaar, som i § 2 er fastsat. Ogsaa synes jeg, det er rigtigt, at det Forbud mod Arbejdsstandsning, som er indeholdt i den gældende